

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Din cauza sftei sêrbători de Luni a „Cuvioasei Paraschive”, numărul proce- sim va apărea Joi în 17/29 Octombrie.

La Nr. cons. plen. 5459 1885.

Cerculariu

cătră onorații membri clericali și mirenesi
ai sinodului ordinaru și estraordinariu-
electoral din protopresbiteratul greco-orien-
tal al Avrigului.

Lucrările preparative, prescrise prin legile no-
stre bisericesci pentru întrunirea sinodului proto-
presbiteral estraordinar din tractul Avrig în scopul
alegerii de protopresbiter fiind terminate, Preave-
nerabilul consistoriu arhidieceșan a binevoit a în-
credința subseminatului onorifica misiune de a convoca
și conduce acel sinod. Deci am onoare a convoca
prin aceasta în sensul „Instrucțiunei pentru proce-
dura la alegerea de protopresbiter” pre onorații
membri ai sinodului protopresbiteral ordinaru și
înmulțit, preoți și mireni, din tractul Avrigului la
sinodul electoral, ce se va ținea **Luni în 27
Octombrie (8 Novembre) a. c. la 11 oare
a. m. în biserica noastră din Avrig**, pen-
tru alegerea de protopresbiter al tractului Avrig.
Actul de alegere va fi precedat de servițiul divin,
ce se va celebra în aceeași zi la 9 oare în biserica
noastră din Avrig, la care asemenea sunt invitați
a participa onor. membri ai sinodului.

Pentru preconsultarea, prevădută în lege, am
onoare a invita pre onorații membri ai comitetului
protopresbiteral, preoți și mireni, la ședința ce va
avea loc **Duminecă în 26 Octombrie (7
Novembre) la 4 oare în edificiul școlii
noastre din Avrig**.

Sibiu, 11/23 Octombrie 1885.

I. Popescu,

prot. și comisar consistorial.

Sibiu, 11 Octombrie 1885.

Am devenit în timpul din urmă noi românii
obiect de predilecțiune în coloanele diarelor ma-
ghiare, cari sub impresiunea momentului scriu de-
spre noi ași una, mâne altă, ași așa, mâne altmintre.
O neconsecuență dată pe față, păreri contra-
dicțoare pas de pas.

E caracteristic lucrul acesta pentru cei ce ur-
măresc cu atenție frecările neconținute dintre mult

FOIȚA.

Curier Literar.

Sumar: „Istoria limbei și literaturii române” de dl
Ar. Denșușianu. Planul lucrării, prospectele istorice, arti-
colile biografice. Neajunsurile unui astfel de plan. — Ceva
despre revistele noastre săptămânale, lunare și bi-lunare. —
Nouăle publicațiuni: „Anuarul Israeliților” pe anul 5646. —
„Ronsard”.

(Înceiere.)

O altă datorință ce ni se suggeră de cetirea
acestei părți generale, atât la „Prosă” cât și la
„Poesiă” — unde de altmintreli găsim aprecieri
uste și dictate de un spirit experimentat, locul
cordat lui Bolintineanu e un act de curagiu, de drep-
tate și de perspicacitate literară, care face onoare
lui Ar. Denșușianu în starea de îngăimare a gu-
tului și preferințelor actuale — o altă dorință,
ic, e și următoarea.

Am dori ca influințele străine, cari au domnit
supra literaturii noastre la diferite epoche, să apară
mai vedit în prospectul dlui Ar. Denșușianu; am
crede, că meritul cărții dsale ar cresce, dacă influ-
ința polonă în Moldova, cea apuseană, protestantă
catolică în Transilvania, cea italiană și cea fran-

asupritele naționalități și elementul dela putere. Ne-
consecuența aceasta e numai o spoială, pre care o
întrebuințează pressa cu o reservațiune diplomatică
foarte greșită.

Adecă pressa maghiară, ca ori și care pressă
din lume trebuie înainte de toate să-și giugulească
oamenii sei, sau cu alte cuvinte să se acomodeze
întru cât numai se poate opiniunii publice a cetitorilor
sei, — ear într'a doua linie pressa maghiară urmărește
încă un scop special: de a ne mulcomi pre noi cu
vorbe de mângâiere, ca astfel să-și asigure încrederea
noastră, pre care o simte ea că n'o are.

De câte-ori laudă pressa maghiară atitudinea
guvernului față de naționalități, ba cere măsuri și
mai radicale în contra noastră, — de câte ori face
propagandă pentru reuniunile maghiare de cultură,
— de câte-ori face elogiuri celor mai fanatici șovinști
maghiari, — ea lucră „pro domo,” se ține de obliga-
mântul reciprocității, ce există între ea și opinia pu-
blică. Ear de câte-ori (și asta se întemplă foarte
rar) le spune maghiarilor, că rău fac când scriu lu-
cruri neadevurate despre noi și când merg cu agi-
tările și separatismul până 'n extrem, — are de a
face cu noi, ca și când ne-ar dice: vedeți iubitorilor
valachi, că — noi pressa — condamnă estravagan-
țiile spiritului domnitor, și ve iubim și apărăm frășesce.

Dar de o astfel de neconsecuență a părerilor
numai în pressă e vorba. În viața publică conse-
cuența e absolută. Cu o rară perseveranță și febrilă
preocupațiune lucră maghiarii în direcțiunea croită de
sistemul politic de ași. Aici nu cunosc reson, nu
fac concesțiuni, nu ne giugulesc. Oblu și tot unde
ne doare ne lovesc; lovesc ași lovesc mâne, ași
așa și mâne tot așa. Așa încât tare mărginiți ar
trebui să fim noi, ca să credem, că atunci când
pressa ne giugulesce, vorbește serios. Nu. Ea se
folosesce numai de o apucătură vicleană, dar foarte
necălită.

Avem în vedere casuri concrete.

Dintre jurnalele maghiare „Magyar Polgár”
este, care se ocupă mai mult cu românii; el a ajuns
a fi chiar izvorul, din care și trag informațiunile
guvernul și pressa maghiară din capitala țării. În
săptămâna trecută primind scirea despre dinamitul
din Ighi, diariul citat scrie un articol de fond, în
care espune starea lucrului cu noi românii și cu ne-
mulțămirea noastră în toată horibilitatea ei, cerend
grabnică și serioasă intervenție din partea guvernu-
lui. Era veți Doamne în pericol statul, averea și
viața cetățenilor maghiari! Resultatul a fost faptul
semnalat de noi, că s'au trimis două companii de

săcui la fața locului. N'au trecut nici două zile, se
dovedesce că toată treaba e o scornitură, și vine
tot „Magyar Polgár” cu un al doilea articol, pe
care l'am reprodus în nrul nostru de Marți. Acum
nu are cuvinte pentru de a ne scusa și lauda spi-
ritul pacinic, condamnând pre aceea dintre maghiari,
cari prin faime esagerate zugrăvesc necuratul pe
părete și calumniază pre români.

Vorba bună se vede că, deși în mod trecător,
dar totuș a prins un pic de rădăcină, și doi băr-
bați maghiari cu pozițiune în societate, dau în nrul de
ieri al citatului jurnal o corespondență din Orăștie,
care mărturisim sincer, că și prin tonul și prin logica
serioasă și nepreocupațiunea sa ne-a surprins. Ea
e semnată de Dósa Dénes director gimnasial și Bá-
gya Zsigmond pretor cercual.

„Că românii nu sunt mulțumiți cu pozițiunea
lor de drept, aceea e fapt, — dice corespondența.
Că ei așteaptă schimbarea, sau după părerea lor
îndreptarea situațiunei, așa credem, că nici aceasta
nu o vor nega-o. Dar că în realitate ar agita în
contra patriei și că ar ataca averea și viața ma-
ghiarilor, — aceasta pân' acum nu se vedesce prin
nici un incident pozitiv.”

De aci trece corespondența și înșiră mai
multe afirmații răspândite în jurnalele maghiare
ca fapte săvârșite de români. Le desminte pre toate,
și le dechiară de faime mincinoase sau esagerate.
Pe urmă tractează mai în special despre cazul
cu stindardele când cu festivitățile din Orăștie,
presentând toată afacerea întocmai raportului publi-
cat de noi într'unul din numerii nostri trecuți și
arătând, că românii nu poartă nici o vină, ba că au
observat o ținută cât numai s'a putut de cu tact
și că chiar maghiarii au fost, carii au stăruit să se
pună și steagurile germane și române pe arcul de tri-
umf, și vedend ei că acestea se iau dela locul
lor, ei au fost, cari „pentru voia păcii și a bunei în-
țelegeri,” au coborât și tricolorul maghiar.

Mărturisim că ne-a surprins aceasta cores-
pondență cu tot cuprinsul ei, precum și curagiul
a doi bărbați maghiari de poziție cari au cutezat
să subsemneze aceste rënduri. Da, fiindcă n'am fost de-
dați, ba nu ne-am mai pomenit cu o astfel de declara-
ție, — după toată forma și presentarea sa, foarte
serioasă și sinceră.

Se vede înse că tocmai această impresie de via
surprindere s'a produs și în maghiari și în special
în cei dela redacțiunea lui „Magyar Polgár.” Ei s'au
spăriat de acest rezultat al articolului lor: „Să fim
precauți,” și cu multă serioșitate s'au grăbit a desluși

N'am fost nici odată atât de isoțați, cât ne-a
venit a crede până în timpurile de față. Documen-
tele ce se publică continu, precum și studiul scien-
tific și amănunțit al istoriei și literaturii noastre, ne
ajută a ne întări din ce în ce mai mult această
credință.

Acestea sunt observațiunile, ce ne-am creșut
datori a le face asupra părții a doua din „Istoria
limbei și literaturii române” a dlui Ar. Denșușianu.
Reviste speciale vor mai semna erori și neajun-
suri de detaliu, al căror loc nu e aici.

Totuș, cu toate aceste observațiuni și cu toate
cele ce se vor mai putea face în viitor, lucrarea dlui
Ar. Denșușianu nu va înceta nici o dată să aibă, în
frumoasă măsură, „cuvânt, căutătură și cinstă,” prin-
tre cele-lalte studii, cari au apărut și vor mai apăre
pe câmpul literilor române.

Am fi voit în „Curierul” de ași, dacă lucrarea
dlui Ar. Denșușianu nu ne-ar fi oprit mult, să dăm
cetitorilor nostri sama despre multele și măruntelile
reviste și publicațiuni, cari apar la o săptămână, de
două-ori și odată pe lună, și sunt literare, arheo-
logice, militare, politice, etc. etc. etc.

Studiul și chiar repede cercetare a acestor
reviste ni se pare interesantă, nu vom uita a'l face
cu deamănuntul odată, când ocaziunea ni s'ar pre-

cesă și cea greacă la finele secolului XVII și în
tot decursul celui d'al XVIII în Muntenia, ar putea
să fie vedută de cetitor, îndată ce el începe studiul
epocelor literare din acele timpuri.

Influența literaturii provinciale în operele lui
Dante și în acele ale contimporanilor sei, aceea a
literaturii italiene și spaniole în literatura secolu-
lui XVI și XVII din Franța, cea a literaturii fran-
cese în producțiunile primilor scriitori germani dela
sfârșitul secolului XVII și din prima jumătate a
acelui d'al XVIII, alcătuiesc capitole însemnate în
starea literaturilor acelor țări. Nu ved pentru ce un
capitol consacrat elenismului în România ar strica,
sau ar fi nefolositor într'o lucrare asupra istoriei
literaturii noastre. Nouă ne pare din contră, că eco-
nomia, totul acestei literaturi ar câștiga și mai
mult, când ni s'ar spune în liniile lor de căpete-
nie, de ori-ce amănunte nu se poate sci, cari au
fost efectele ce literaturile străine au produs în
accidentata dezvoltare a producțiunilor noastre li-
terare.

Tot într'un asemenea capitol și-ar găsi locul
și scriitorii străini, cari s'au ocupat de aproape cu
istoria țărilor române, și astfel s'ar lega prin puțin,
dacă nu se poate prin multe legături istoria parti-
culară a civilizațiunei noastre române cu istoria
generală a civilizațiunii europene.

earăș publicul lor cetitor, că adevărat nu e de a se înțelege așa lucrul, ci mai altfel.

„Cu precauțiunea nu ne este iertat pentru toată lumea asta, să mergem așa de departe — așa se dice în comentariile redacției — ca să prezentăm situația mai liniștită de cum este. Am face un rău serviciu cauzei noastre, dacă ne am nisui să ascundem iritațiunea existentă, sau „pentru ca să fie pace“ am retăcea astfel de lucruri, cari ar putea vedea starea însufletitoare de temere și pericol a mișcărilor valache. Aceasta ar fi o neglijență, care cu timpul ar putea să devină fatală pentru noi.

„Publicând declarațiunea de mai jos, trebuie să o spunem cu adevărat, că nu părtinim de fel o astfel de aplanare pretinească a unor scandale ce s'au întâmplat. Că maghiarii din Orăștie au sprijinit cu căldură ridicarea stindardului român și că mai târziu a trebuit să se îndepărteze de pe arcu de triumf și tricolorul maghiar — noi primim aceasta ca un fenomen cu mult mai regretabil, decât ca să cutezăm a condamna cu inima liniștită pre corespondenții din Orăștie, pentru că au publicat despre afacerea din Cestiune unele rapoarte esagerate, sau mai bine zis prea iritate“.

Adevărat cu alte cuvinte, maghiarii doresc din inimă pacea și buna înțelegere cu noi, pre cari ni le oferesc spre primire, fără nici o condițiune din partea noastră și fără nici o concesie din partea lor. Maghiarii ne oferesc mâna stângă, care fiind mai aproape de inimă simbolizează adâncă lor iubire față de noi, și ne cer în schimb ambele mâini, căci de nu, nu ne cred. Ear când pactează cu noi ne arată „fokos“-ul din mâna dreaptă. O situațiune într'adevăr deamnă pentru coloanele unui țiar umoristic. Și cu toate aceste maghiarii s'au foarte serioși, când vorbesc în acest chip cu noi, ei discută la locul prim al jurnalului.

Să ne chiarificăm.

Nu este acesta primul cas, când se nasce conflict între maghiari și români pentru insignii. Fost-au deci și sute de casuri, pre cari nu le mai înșirăm, căci bine le cunosc cetitorii nostri și toate s'au sfârșit ca și acesta, cu îndepărtarea stindardului nemaghiar, cu improcesuarea și pedepsirea acolora, cari au cutezat să ridice insigniile *contrare legi* (törvényellenes jelvények).

Noi scim, că există o lege pentru naționalități, în care se recunoaște egala îndreptățire a acestora, o lege deci, care susține și întărește în mod autentic teza noastră, că statul maghiar e un stat poliglot, compus din naționalități diferite, a căror existență se constată în mod oficial.

Ce înseamnă acum ridicarea flamurei române, germane, sau sârbe?! Nimic alta decât o confirmare a legii, că da, există naționalități, cari sunt conșcie de sine și de existența lor. Și când se pune între steagul german și român cel maghiar la mijloc, asta va să zică, că toate aceste naționalități doresc o conviețuire frățească, așa după cum o cere spiritul și litera legii.

Asta nu e „törvényellenesség“, ci tocmai cea mai viuă dovadă, că noi respectăm și voim să se susțină legile existente în toată întregitatea lor.

Nicăiri în lume un astfel de act nu poate fi considerat de criminal. Dar durere la noi toate se pot. Și prin opiniuni, ca și acele din „M. Polgár“, maghiarii voiesc să ne convingă, despre ceea ce de

sinta și când vom putea a le consacra un întreg „Curier.“

Trecerea în revistă a tuturor acestor „Reviste“ ne va da, ca rezultat practic al acestei catagrafii, de altminteri obositoare — v'asigur, căci am început-o — cunoașterea unui adevăr de căpetenie: modul cum se pricepe la noi știința, de acei cari simt trebuința sau sunt invitați, sau sunt siliți să scrie într'o revistă.

De obicei, la diarele cotidiene, îmboldit de nemilosul lucrător tipograf, care cere și iarăș cere și mereu cere „materie“ pentru deservșirea, ca să nu dic umplerea coloanelor țiarului, scriitorul sacrifică adesea corecțiunea, păcătuiesc în contra maiestăței, decorului științei.

Lucrul acesta — când Revista săptămânală, lunară sau bi-lunară e cu adevărat „Revistă“, lucrul acesta nu se întâmplă. Autorul sau autorii articolelor au tot timpul să-și cearnă părerile, să-și așede cu logică și artă argumentele, să-și așede bine concluziunile; într'un cuvânt, ei pot lucra pe indelete, nu's condamnați a produce „à la vapeur“, sau ca și cum Tătarii i ar ajunge de pe urmă.

Vom vedea deci, în studiul nostru asupra „Revistelor“ de tot felul, cari apar în toate țările Daciei Traiane, dacă într'adevăr, autorii articolelor, cari apar în ele cu o bogăție adeseori îngrijitoare, înde-

mult suntem convinși, că la noi călcarea de lege e virtute și că nu are drept de existență cel ce nu e descendent de a lui Árpád, sau nu se greează de atare. Yff.

Cronica evenimentelor din Balcani.

Reproducem după „Voința Națională“ următoarele sciri telegrafice în Cestiunea orientală:

20 Octombrie.

Sofia. — Scirea depeșată din Niș, în privința refuzului lui Milan de a primi propunerea, ce-i făcuse prințul Alecsandru de a-i trimite pre dl Grecoff în misiune specială, este falsă în ceea ce dice, că regele ar fi motivat refuzul seu zicând: „că guvernul sârb făcea să se observe, că misiunea lui Grecoff avea negreșit de obiect să propună Sârbiei o acțiune comună contra Sultanului, și că Sârbia se menține pe baza tratatelor.“ În adevăr, prințul Bulgariei a depeșat regelui Milan: „Fostul meu ministru, dl Grecoff, va pleca mâine dimineață la Niș cu o scrisoare din partea mea.“ Ear regele Sârbiei a răspuns: „Regret, că trebuie să declin misiunea dlui Grecoff, fost ministru al Alteței Voastre.“ Conținutul scrisoarei în Cestiune este cunoscut de câte-va cercuri și de sublima Poartă. Ea dice în substanța această: „Populațiunea Bulgariei se neliniștesc în fața scirilor cari sosesc din Sârbia. Me hotărâsc să-ți fac cunoscut espulsiunea emigraților și arestarea șefilor lor. Populațiunea bulgară nu poate să creadă toate aceste sciri, cari tind să sfârșim legăturile de sânge și simțimentele de amicitie, cari unesc pre două națiuni surori. Me adresez deci la tine, scumpe amice, rugându-te să me autorizezi să desmint aceste sciri alarmante și să pot astfel liniști spiritele în Bulgaria. Evenimentele întâmplă în Rumelia și intrunirea celor două Bulgarii nu arată cea mai mică tendință de vrăjmășie către Sârbia. Te asigur din toată amicitia mea și în toată iubirea mea frățească. Dl Grecoff, fostul meu ministru, pre care l'insărcinez să-ți remită această scrisoare, are ordinul să-ți reînvoiască verbal espresiunea simțimentelor, cari ne însuflețesc în privința fraților nostri din Sârbia.“ După cum se vede, dl Grecoff n'avea misiune specială. El nu era decât purtătorul unei scrisori, având de scop să lămuriască situațiunea în interesul celor două națiuni surori.

Sofia. — Este sigur, că ucuzul prințiar privitor la chemarea gardei naționale e gata să fie dat. El va fi îndată publicat dacă se va produce o mișcare agresivă a trupelor sârbesci contra graniței bulgare; până la oara aceasta raporturile prefectilor districtelor mărginașe cu Sârbia nu anunță nimic de anormal.

Populațiunea Sofiei este foarte liniștită.

21 Octombrie.

Giurgiu. — Eri a trecut pe aci un vapor bulgăresc „Opit“ ducând 156 cai și opt tunuri cu munițiuni spre Lom-Palanca. Țilele acestea vor pleca din Rusciuc tot spre Lom-Palanca 2000 de oameni. Se crede că aceste trupe sunt destinate a întări paza dela fruntaria sârbească și a spori garnisoana Vidinului.

Atena. — După spusele țiarelor, Grecia a consimțit să desarmeze, dar ea ar pretinde în schimb garanții contra reînvoirii încercărilor bulgare și o despăgubire pentru cheltuielile sale militare.

plinesc condițiunea de mai sus, sunt adică gândite, cernute, bine cumpănite în fond și în formă.

Studiul acesta ni s'a părut cu deosebire folositor, și ne vom grăbi a-l înfățișa cetitorilor acestor Curieri, în liniile ce ni se îngăduia de spațiul lor.

Am primit numai acum vr'o câte-va țile Anuarul pentru Israeliți pe anul 5646 (1885-1886), o publicațiune, care intră acum în anul al VIII-lea al vieții sale și care apare acum sub redacțiunea dlui M. Schwarzfeld.

Am cetit din acest „Anuar“, redactat dealtmintrea cu multă grijă, articolul dlui Dr. Schwarzfeld intitulat „Aședemintele Evreilor în Moldova“, secolul trecut și jumătatea primă a celui nostru, studiu istoric, lucrat cu multă iubire și cercetări; pre acela al dlui Dr. Gaster: „Ochire asupra literaturii ebraice“ și un al doilea studiu de acelaș autor: „Vlad Țepeș și evreii.“

Vom reveni asupra acestor trei articole și asupra celorlalte din „Anuar“, când vom da samă de noua operă a dlui Th. Reinach „Histoire des Israelites“, și care merită și a noastră deosebită atențiune.

Se va celebra în Francia în lunile Novembre au Decembre, de o societate de oameni învățați ricentenariul unuia din poezii Franciei, care în viață

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Cernăuți, în 4/16 Octombrie 1885. *) Adese-ori se aude prin societăți și chiar mai mult prin gazete vorbind unul de altul, încât s'ar crede, că fiicarele e mai fericit, mai deplin în toată privința decât altul. Nimene inșe nu cutează a se mări pre sine, căci e necuviincios a se lăuda pre sine însuși și totuș din observările cele disprețuitoare, cari se fac asupra altora, se vede lămurit, că tot insul ar vrea să dea de cunoscut, cumcă sentința lui e mai bună, idea lui e mai coaptă.

Cam tot așa îmi pare și cu dl Călătorescu, carele prin pretinșele dsale „Călătorii în Bucovina“, voiesc a ne arăta în „Gazeta Transilvaniei“ în ce stare s'ar afla mănăstirile din Bucovina. Frumoasă întreprindere! L-aș întreba inșe pre dl Călătorescu informatu-s'a dsa în persoană de cele ce a scris, sau numai basat pe cuvântul altora a făcut-o aceasta?

Dacă este cazul atât, de care inșe me îndoiesc foarte, atunci n'a putut prin alt chip să ne arate starea aceea, decât să pică deodată cu bota în baltă? Ear dacă al doilea, nu va dice oare fie-carele: acesta a putut să iasă numai dintr'o inimă răutăcioasă sau că cutarele nu posedă nici un simț pentru adevăr, ci contând pe spusele unora, a voit să micșoreze autoritatea altora, trădându-se pre sine cât plătesc. Îmi vine a crede, că închipuirea care și-o face dsa despre mănăstirilor din spusele altora, e întocmai asemenea nebuniei unui bețiv, care vede toate lucrurile altfelu decum sunt în realitate.

De șapte ani de țile, dice dsa, vizitează mănăstirea Dragomirna, și într'un timp atât de îndelungat de abia a aflat că locuiesc în ea niște ființe, cari s'au retras din lume să se pocăiască înecându-și amarul în vinars.

Și în celelalte descriind în feliurite colori, ceea ce a țis la început, învinuiesc în fine pre egumenul, că el ar fi cauza, că acești miri ai lui Christos, precum îi numesc pre călugări, sunt dedați patimei beției, sub cuvânt, că acela lipsesc foarte mult din mănăstire.

Dar bine dle Călătorescu dta, care ai patima de a te apuca de personalități, de ce nu te-ai informat mai bine, căci de o făceai aceala, te-ai fi încredințat tocmai de contrariul? Spre dovadă poate servi următorul cas: Murind 2 rude mai de aproape ale păr. egumen în Horodnic, acesta nepuțând să părăsască mănăstirea, nici n'a luat parte la înmormântarea acolora. Dacă n'a făcut-o aceasta, ca un ultim serviciu unei rude, apoi cum se potrivește cu cele țise de dta, că petrece cel mai mult timp pe la rude în Horodnic și Cernăuți?

Ce se atinge de economia bunurilor mănăstirei, me face a crede, că dl Călătorescu, numai puțină cunoscință are despre aceea, și ceea ce ne spune în „Gazeta Transilvaniei“ se potrivește ca și povestea țiganului, care a auțit că se trag clopote, dar n'a știut la care biserică.

Pământul ce se ține de mănăstire se lucră, și din produsele sale se întreține toată mănăstirea.

* Din toată inima publicăm lucruri din Bucovina, constatăm însă că se face prea mare abus cu personalitățile, și dacă nu se va vindeca acest rău, vom fi siliți a nu mai da ospitalitate certelor personale. Red.

fu tot atât de admirat și de adulat ca și n' dăile noastre Victor Hugo; e vorba de a se onora memoria lui Pierre de Ronsard, capul Pleiadei, care regenără în secolul XVI poesia francesă și care, cu toată uitarea și disprețul clasicilor din timpul lui Boileau și din timpul lui Voltaire, se bucură aș în Francia, mulțămită romanticilor din 1830, de o vață nu din cele mici și obicnuite.

Pre noi români, partea care ne interesă în celebrațiunea acestui tricentenariu este partea oare-cum genealogică. Se scie că Pierre de Ronsard, era strănepotul celui nobil străin Beaudoin de Ronsard, care veni în Francia la 1342 din țeara aceea.

Où le glacé Danube est voisin de la Thrace
Plus bas que la Hongrie....

Care era această țeară? Cine era acest Baldo- vin de Ronsard? Eată două Cestiuni, care nu puțin ar trebui să escite curiositatea învățaților nostri. Cestiunile lăaturalnice, cari sunt de studiat pentru rezoluțiunea acestor întrebări sunt, scim bine, foarte numeroase, grele, adese-ori atât de obscure, încât ipotesesele cele mai ingenioase nu sunt în stare a le da măcar aparența științificei probabilități. Totu rezultatul, concluziunea, întemeiate pe multe probe ar fi atât de interesante, ar fi atât de falnice pentru noi, încât credem, că ele vor ispiți pre vr'unul din scriitorii nostri.

Sunt mulți între călugări, cari nevrând să scie, că din pământul acela se nutresc cu toții, cer să se vândă în arândă și banii să-i împartă între oaltă. Poate că acești nemulțămitori i au băgat și dlui Călătorescu gârgăuni în cap, că din pământul mănăstiresc ar trage numai păr. egumen folos, ba încă papă după cum a ținut cele 700 fl. ce-i capătă dela fondul religionariu pentru primirea oaspeților. D-ta însuși care vizitezi mănăstirea aceasta de 7 ani, putea-vei spune, că nu ai fost primit în mod convenit? Să fi cetit condica, în care se introduce din ordinul guvernului oaspeții căți cercetează mănăstirea într'un an și un an de zile e foarte mult — apoi n'ai fi spus, că toți banii aceia îi papă egumenul. Mai departe rătăcind în calitatea dtale de călătoriu — cu toate că vizitezi mănăstirea de 7 ani — prin coridoarele, care duc la chiliile călugărilor, vrei să afli atelierile de lucru, și fiind iute la sânge te indignezi că nu se află. Dar bine d-le, dela niște bieți călugări, cari cu puține excepțiuni mai toți sunt bătrâni și nepunctuoși, că de abia se târăsc dintr'un loc în altul, ce felu de lucru ceri d-ta? Cui vrei să îți cursuri de teologia morală și dogmatică, lui Stoean, lui Botzat, lui Pafnuți, etc?

Însuși recunosc, că nu mai sunt timpurile acelea, când formau mănăstirile un centru de lumină, de unde se răspândiau toate ramurile științei. Da, în timpurile acele se retrăgeau bărbați însuflețiți de misiunea lor sacră prin mănăstiri, nu înse niște bătrâni, cari dau laudă lui Dumnezeu, că și-au aflat o esistență sigură. Poate că d-ta d-le Călătorescu, dacă în loc să tot călătorești și să te ocupi de personalități, ai intra în vre una din mănăstiri, ai ridica prestigiul mănăstirii, ba încă ai avea și un folos propriu, căci dispunând de un stomach bun, care mistuiesc toate câte îi pică în rețele, n'ai mai avea prilej de a învidia și burta păr. Darie.

În fine considerând și pericolul, la care este expusă biserica noastră, precum se vede și din apologia Eminenței Sale Mitropolitului, în loc să-l depărtezi prin articuliile dtale, îl măresci mai mult, căci îi întărești pre dușmanii noștri în credința lor despre noi, făcându-i să cunoască ranele noastre. Răul de care vorbești d-ta în „Gazeta,” ai putea să ni l arăți în alt chip fără să atingi personalități, căci nimene nu e atât de bătuț cu leuca, să nu priceapă, că vorbindu-se de ceva ce bate în sfera sa, aceea îl atinge și pre d-nsul. Și scii proverbul: „mâța cu clopoței la grumazi, nu prinde nici când șoareci?”

Vei dice d-le Călăt., că voiesc să apăr persoana păr. egumen, și-o măturisc înse că n'am avut aceasta de scop, ci numai a arăta onor. public cetitoriu, cât de nejuste își sunt atacurile și cât de puțin tact posezi în articuliile dtale. De ce nu lapeși musca dtale de călătoriu să te cunoaștem, și Eminența Sa să te recompenseze pentru aceste, câte i le-ai descoperit. *Eu.*

Incunoscintare.

Despărțământul Sibiului al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român” va ținea în acest an adunarea sa generală Duminecă în **1 Noiembrie a. e. stilul nou** în comuna **Tălmăcel**, despre ce onoratul public român este incunoscintat pentru a participa în număr cât mai însemnat și a contribui după putință la realizarea scopului celui măreț cultural al asociațiunii.

Sibiu, 24 Octombrie 1885.

Dr. Ilarion Pușcariu,
director al despărțământului.

Matei Voileanu,
actuarius.

Varietăți.

* (Conflict între autoritatea scolastică de stat și cea confesională.) Din Orăștie ni se comunică următoarele: Scoalele noastre

A lămuri cestiunea țerii indicate de Ronsard în versurile sale și a vedea că e România, a proba, că banul Mărăcină sau Baldovin Mărăcină era un Basarab, a-l urma în peregrinațiunile lui prin țările apusene și a-l studia la curtea Franciei, sunt tot atâtea fărmece ademenitoare, cari transportă pre cercetător.

Să vedem.

Nu voim a înșira numai, fără a ne pronunța asupra-le în deplină cunoștință, mai multe cărți și broșure ce se trimit zilnic „Românului.” Cele mai multe din ele au tot dreptul la atențiunea criticeii, și o simplă înregistrare a titlului, plus adausul al câtor-va banalități, nu este de ajuns a spune autorului, că a dat naștere la un cap de operă sau la contrariul acestuia.

De aceea, cerem autorilor timpul material pentru a-i ceti.

Gion.
„Românul”

confesionale se află în fața unui pericol serios. Învățătorul din anul trecut, *Baiu Costa*, care fusese aplicat în mod provisoriu de învățător la aceste scoale, nu a putut să mai concureze la postul de învățător din motivul, că nu a pus esamenul de calificățiune prescriș de normativele organelor noastre bisericesci superioare. Numitul învățător înse basându-se pe documentul de calificățiune obținut dela preparandia de stat din Deva a recurs la inspectoratul de scoale de stat pentru a fi impus de învățător în scoalele noastre, pe baza documentului citat. Comisiunea administrativă la solicițările necumulate ale zelosului inspector de scoale Réthi a ordonat, ca învățătorul Baiu Costa să fie restituit — eventual cu brachiu public — în postul de învățător. Acest ordin nu s'a executat încă — dar la ori-ce cas se va executa, pentru că așa pretinde marele Réthi, care vrea să ne dovediască, că nu forul competent legal, adică consistoriul archidieceșan, ci mai marii comitatului Hunedoara dispun de scoalele întemeiate și susținute din mijloacele confesiunilor.

Regretăm de o parte rătăcirea învățătorului Baiu Costa, care s'a degradat a fi unca oarbă în mâinile contrariilor noștri, ear de altă parte zelul orb și fanatic al organelor de stat, care provoacă conflicte — de câte-ori li se da ocaziune de a se amesteca în administrațiunea autonomă a bisericeii noastre.

Dl Baiu Costa și-a câștigat numai ură și dispreț înaintea tuturor românilor pentru acest pas, pe cât de nesocotit, pe atât de funest în consecuentele sale. D-nsul vine a confirma de nou adevărul cuvintelor: „Perirea ta din tine Israile!”

* (Insultă.) Niște tineri bădărani, studenți din colegiul reformat din Orăștie, au întinat într'una din nopțile trecute firma institutului de credit și economii „Ardeleana.”

Această faptă murdară ne dovedesce de nou cât de rău este a importa politica țilei în sanctuariul scoalelor și la ce consecuente triste duce atare educațiune greșită. Maghiarismul pretutindenea își face de cap.

* (Denunțiere impertinentă.) Sub titlul: „Studenții valachi din Orăștie,” „Budapesti Hirlap” publică în Nrul 280 următoarea denunțiere:

Lucruri interesante ni se scriu din Orăștie. În curtea institutului reformat Kún (adecă gimnasiul) de acolo s'au tăiat niște arbori frumoși. Faptul vandalic l-au comis — cum se vorbește niște studenți valachi eliminați din gimnasiu pentru purtare rea. — Nu este fără interes nici faptul, că în prăvălia lui Eugeniu Grecu din Orăștie tinerimea valachă, care studiază în gimnasiul reformat, ține conferențe valachice și prelângă beutura națională „rachiul” își însușesc ideile, ce le răspândesc foile valachice din Sibiu și Brașov, foi, care comerciantului îi place a le recomanda tinerimei valachice.

Aceste șiruri cuprind niște denunții mârșave, cari numai în capul unor descreerați pot incolți. Este o insultă aruncată tinerimei române în față, când denunțiantul învinovățește tinerimea română pentru un fapt, despre care nu se scie cine l-a comis. — Dar mai nerușinat se arată denunțiantul prin insulta ce i-o face dlui comerciant Eugen Grecu, care este un om liniștit, sirguitor și onest și-și vede numai de afacerile sale comerciale, fără a se amesteca în clevele patriotice de astăzi. Denunțianții sau patrioții patentați cum se vede vor sugruma toată suflarea românească și fiind că sunt prea slabi pentru această operă destructivă, recurg la invective, minciuni și insulte. Studenții români sunt niște tineri inofensivi, se poartă bine — un lucru recunoscut chiar și de profesorii maghiari. — Spiritul de prigonire sistematică înse ar vrea să dispară cu totul tinerimea noastră din institutele de cultură ori să se maghiarizeze — Și fiind că tinerimea noastră nu e dispusă a se maghiarisa — ea este obiectul unei prigoniri intensive și sistematice. De aci se esplică și urletul denunțiantului din coloanele lui „Budapesti Hirlap”, care în loc de a se ocupa cu studiul neglijat, își perde vremea cu denunții-uni nerușinate.

* (Prima operă pe scena teatrului național din Bucuresci.) Eată ce scrie „Românul” în cronica musicală despre prima operă cu text românesc ce s'a prezentat pe scena „Teatrului național” din Bucuresci:

Teatrul nostru național întră într'o nouă fasă. Opera română este constituită, și ea s'a manifestat pentru prima oară în mod victorios Sâmbăta trecută, în mijlocul aplauselor generale.

Ca și toți aceia ce se interesează de progresele la noi, și poate mai mult, mulțumit fiind o stare de lucruri, ce în folosul artei noastre am dorit-o, nu voi veni mai ales de astădată când succesul a încoronat laudabilele eforturi, cu o severă critică, să caut a împușca meritul, ce se cuvine fie-cărui în această fericită întreprindere. S'a făcut pentru o

operă nu prea grea și tocmai bună de început studii îndelungate și minuțioase și, cu gândul de a isbuti, fie-care s'a silit după puterile sale. Ar fi fost într'adevăr lucru trist ca, dotați cu inteligență, trăind într'un timp de lumini și adăpați cu scoala și esperiința ce ne-au arătat-o străinii, să nu fim deciși a face acest pas, să nu obținem acest rezultat îmbucurător.

Critica nu va fi severă și într'adevăr n'ar putea să fie astfel: — Reprezențațiunea operii *Lucia de Lamermoor* a fost în multe puncte escelentă și plină de promisiuni pentru viitoriul musical al scenei noastre.

Nu pentru prima oară am să constat talentul d-șoarei Leria. — Convinsă de infinitul artei, d-sa nu pregetează printr'un lucru neinterupt, a face din și în și progrese surprinzătoare, așa încât mereu o simți mergând spre perfecțiune. Siguranța cu care a împlinit tot rolul Luciei de la un cap până la altul, și mai ales scena nebuniei ce interpretă într'un mod admirabil, i-a atras necontenite aplause, un adevărat triumf.

Dl Dimitrescu, noul tenor ce ne prezintă Teatrul-Național, ese din conservatorul din Iași și nu mi vine a crede să nu se fi încercat și pe scena acestui oraș. — Dsa este un tiner arătos ce se prezintă bine și posedă o voce plină, vibrantă și plăcută de tenor. — Cu asemenea calități, studiul ce de aci înainte mai are să facă, este bine definit. A deveni musicant și a învăța prin experiență arta de a și menagia vocea și efectele sale, astfel ca în tot'd-una să poată fi egal lui însuși, și să poată căpeta pe scenă acea siguranță, ce face să prevină pe public în favoarea sa.

De astă dată, rolul lui *Edgardo* fiind acela al unui amoresat nenorocit — și sunt puține opurile unde lucrurile să nu fie astfel — timiditatea foarte naturală a dlui Dimitrescu ca debutant, nu i-a stat rău și actual cel din urmă cu fămoasa-i arie în care domnia sa introduce un *do diezis* foarte neașteptat și periculos, este partea unde a fost mai strălucit. D. Dumitrescu este un cântătoriu cu viitoriu frumos, dacă va scî se conserve, și publicul prin nesfârșite aplause i-a arătat simpatia sa.

Rolul lui *Asthor* a fost încredințat dlui Cairetti. Acest cântător e cunoscut publicului nostru. Dsa posedă focul sacru al cântului, și într'o nuanțare dulce, scie să cânte cu mult gust. Din nefericire înse, vocea dsale nu e totdeauna egală, și unele note ale scării vocale, anume cele medie, sunt învăluite, turburi; d'acolo vine că în cursul piesei partea dsale din când în când se cam șterge spre a reapare, ce e dreptul, mai în urmă cu destulă strălucire. Dealtmintrelea pentru un debutant pe scenă își ține rolul cu destulă demnitate.

D. Rașianu cântă cu o voce dulce scurtul rol al lui sir Arthur, bărbatul Luciei.

D. Teodorescu, ce împlinesc rolul lui Raimond, posedă o voce de bas foarte frumoasă, și nu me îndoiesc că în lunga carieră ceare să percurgă, va căpăta o mai mare esperiință, fie ca cântare, fie ca joc de scenă.

Orchestra operii, compusă în mare parte de artiști de elită, s'a arătat escelentă sub minuțioasa conducere a dlui Ștefănescu. Corurile asemenea compacte, sonore și bine știute, fac onoare activității măiestrului lor d. Carlo Bianchi.

O misă în scenă foarte îngrijită, costume, figurațiune și decoruri bogate, toate acestea au produs o impresiune din cele mai bune asupra publicului, care în entuziasmul seu a voit să aducă pe scenă până și pe întregul comitet al teatrelor.

Eată dar un bun început; până unde se va putea ajunge, nu putem scî; dar pentru a păși în mod sigur, trebuie ca artiștii după acest prim succes să nu și-o ia asupra-și, să țină cât de mult seamă de opiniunea acelora ce, cu mai multă esperiență decât d-nsii în lucruri de artă, sunt în stare să judece nu numai de impresiunea dată, ci dincolo de rampă mai ales, despre impresiunea primită.

(O estensiune enormă), de felul căreia nu s'a mai pomenit și la care nu a ajuns încă nici un preparat de acest soi, — o astfel de estensiune și-au agonisit pilulele cunoscute ale lui R. Brandt. Și dacă s'a întemplat asta, cauza a fost, că ele prin efectul lor escelent au câștigat teren în toate familiile, scoțând de acolo toate celelalte mijloace vechi, precum apă amară, rabarbara, picături etc. Fiecare scătulă (prețul ei e 70 de cr. în apotecă) poartă ca etichetă o cruce albă pe câmp roșu și iscălitura lui R. Brandt.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 23 Octombrie n. 1885.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung de 6%	97.95	98.10
Renta de aur ung. de 4%	97.95	98.10
Renta ung. de hârtie	90.55	90.55
1 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer		
oriental ung.	97 —	96.50
Galbin	5.93	5.93
Napoleon	9.95	10.02
100 marce nemțești	61.50	61.50
London pe (poliță de trei luni)	125.15	125.15

Nr. 2652 Plen. [1181] 1-3

CONCURS**pentru stipendii și ajutoare din fundațiunea Andronic.**

Din fundațiunea Andronic sunt a se conferi pe anul 1886 următoarele stipendii și ajutoare:

a) **patruzeci și patru stipendii și ajutoare** de câte 30 fl. pentru tineri, cari au intențiunea de a se aplica ca noviți la meserie și industrie, apoi pentru învățacei aplicați deja la meserie și industrie, și în fine pentru învățacei, cari au devenit sodali (calfe) în decursul anului 1885.

b) **două-spre-zece ajutoare** și anume: **cinci** câte de 100 fl., **cinci** câte de 150 fl. și **două** câte de 200 fl. pentru sodali (calfe), cari sunt în condițiunile recerute de a se face maeștri;

c) **un stipendiu** de 50 florini anuali pentru un tinăr, care intenționează a deveni architect practic;

d) **un stipendiu** de 300 fl. anual pentru un tinăr, care cercetează o scoală edilă superioară în patrie, sau în străinătate.

Toți, cari voiesc a concurge la aceste stipendii și ajutoare, trebuie să dovedească:

a) prin atestatul de botez, că sunt români greco-orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comunal (primăriei) starea averii proprii și a părinților;

c) prin atestatul oficiului parochial, la care aparține concurentul sau familia concurentului, dacă trăiesc părinții, câți copii minoreni sunt, și câți din acestia umblă la scoală?

În special **tinerii**, cari au **intențiunea** a se aplica ca noviți la meserie și concurg la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale indicate mai sus, trebuie să mai întruinască următoarele condițiuni:

1. Să nu fie mai tineri de cât de 12 ani;

2. Să fie cercetat cu succes bun scoala elementară, ceea ce este a se dovedi prin atestate scolastice;

3. Să fie încheiat contract cu maestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea ce se va dovedi prin așternerea contractului original, sau în copie legalizată.

Învățaceii aplicați deja la meserie sau industrie, cari concurg la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale, trebuie să mai întruinască următoarele condițiuni:

1. Să fie angajați la vre-un maestru cu contract, care se se alăture la cerere.

2. Să aibă purtare bună dovedită cu atestat dela maeștrii, la cari au fost și sunt în învățatură.

Sodalii, cari concurg la vre-un ajutoriu de 30 fl., afară de recerințele generale, trebuie să întruinască următoarele condițiuni:

1. Să fie terminat periodul de învățatură în decursul anului 1885, ceea ce se va dovedi prin atestatul autorității industriale conform §. 67 din art. lege XVII: 1884.

2. Să arete un sporiu și o purtare bună prin atestatul maestrului eventual prin cartea de lucru (§. 99 din legea citată).

3. Să arete câte limbi sciu vorbi și scrie (adeverit prin maestrul) și dacă aparțin, ca membrii la vre-o reuniune de sodali (adeverit prin preșidentul reuniunii).

Sodalii, cari concurg la vre-un ajutoriu câte de 100 fl., 150 fl. și

200 fl., pentru a se face maeștrii, au să întruinască afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Să fie provăduți cu certificatul de maeștrii.

2. Să fie lucrat cel puțin 6 ani ca sodali, ceea ce se va dovedi prin atestatele maeștrilor.

În cerere să se arete anume: unde voiesc a se așeșca ca maestru și ce fel de mijloace bănesci mai are pentru a-și începe meseria pe socoteala lor, asemenea să producă și alte documente recomandătoare, precum d.e. că sunt membrii ai vre-unei reuniuni de sodali (certificat dela preșidentul reuniunii).

Tinerii, cari concurg la stipendiul de 50 fl., pentru a deveni architecti practici, au să întruinască afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Că au absolvat cu succes bun 4 clase din scoalele reale sau gimnasiale (atestate scolastice);

2. Că sunt primiți ca învățacei la un architect practic (contractul cu architectul).

Tinerii cari concură la stipendiul de 300 fl., pentru a cerceta o scoală edilă superioară, au să întruinască afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Că au absolvat cu succes bun cel puțin 4 clase din scoalele reale sau gimnasiale (atestate scolastice);

2. Că au făcut praca recerută la un architect practic (adeverința dela architect).

3. În cerere să se arete anume scoala, care se intenționează a se cerceta.

Dela toți concurenții de ori-ce categorie se recere, ca cererile să fie scrise și subscrise **cu mâna lor proprie** și adresate consistoriului archidieceșan gr. or. din Sibiu, și să între aici cel mult până la **1 Decembre a. e. st. vechiu.**

Cererile sosite după acest termin și cele ce nu vor fi instruate precum se recere mai sus, nu se vor lua în considerare.

Din ședința plenară a consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu 7 Octombrie 1885.

Nr. 631 [1180] 3-3

CONCURS.

Pe basa statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Apriliu 1877, Nr. 191 §. 7, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Agnitei.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi tot odată și paroch în locul central al tractului și anume în opidul Agnita.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) venitele ordinari protopresbiterali, cari stau din ajutoriul fondurilor archidieceșane, și din tacsele ce incurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiali, și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale.

b) jumătate din venitele ordinari ale parochiei de clasa III-a din Agnita, de present fără locuință, esistând deja capelan protopresbiteral.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și bine meritați pe terenul bisericesc și scolaru, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reali cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vreunul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes bun examenul rigoros de calificațiune, sau carii după pregătirea indicată mai sus, au terminat

studiile teologice la vre un institut ortodocs afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificațiune înainte comisiunii esaminate a consistoriului archidieceșan.

Pot înse concurge și fără testimoniu de calificațiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificațiune, dacă în celelalte au calificațiunea prescrișă mai sus.

În mod escepțional mai pot concurge și fără prescrișă calificațiune gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețta manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidieceșan (plenary) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicile concursuali la Venerabilul Consistoriu archidieceșan în Sibiu, în restimp de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român”, alăturând câte o tabelă de calificațiune, care se conține date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele caracterul (rangul bisericesc) anul, luna și ziua născerii (anii etății) și locuința concurentului, studiile pregătitoare afară de cele teologice, anul, locul și categoria aceloră, esamen de maturitate, doctorat, și altele, studiile pregătitoare teologice, (anul și locul aceloră), și esamenul de calificațiune, serviciile de până acum pe terenul bisericesc și scolaru (timpul, locul și categoria aceloră), în fine cunoscința limbilor și alte reflexiuni.

Datele din aceasta tabelă sunt de a se întări cu documente, care se se aclude în original, precum carte de botez, testimoniu scolaric și de maturitate, de servii bisericesci și eventualmente altfelu de recomandări.

Agnita, în 20 Septembrie 1885.

Comitetul protopresbiteral al tractului Agnitei.

Grigorie Maier, Nicolau Gavrea,
președinte. notariu.

337 număr 1885. [1182] 1-1

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbírótság 1182/1885 számú végzése által a nagszebeni „Albina” hitelintézet javára Fogarasián György és társai ellen 164 frt. tőke,

ennek 1885 év Aprilis hó 2 dik napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 34 frt. 40 kr. perköltségek követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságileg foglalt és 385 frtra becsült 5 drb. fehér szőrű tehén, 80 véka tisztabuza és 1 drb. féléves fehér ökör bornyuból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1482/1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán, a helyszínen, vagyis Türben délelőtti 9 órakor, Besenyőben déli 12 órakor és Veregyházán délutáni 4 órakor alperesek lakásán leendő eszközésére **1885-ik év November hó 2-ik napja** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. cz. 107. §-a értelmében a legközbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Balázsfalván 1885-ik évi October hó 19 napján.

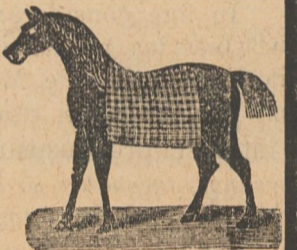
Thát György,
kir. bír. végrehajtó.

Cătră on. cetitori ai „Tel. Rom.”

În urma relațiilor rele de esport cătră Orient și Rusia, sunt silit a vinde cu ori-ce preț magazinul meu preste măsură bogat în

Învăitoare pentru cai,

cari au 185 cm. în lungime și 115 în lățime; aceste învăitoare sunt țesute dintr'o materie foarte trainică, deasă și dintr'o lână fină și moale, de aceea

ele s'acomodate chiar și pentru cuverte de pat și covoare de scaldă.

Prețul unei bucați 1 fl. 55 cr.

Covoare pentru birje,

de culoare gălbie, cu chindisuri roșii și negre, lungi de 180 cm. și late de 115, à fl. 2.50, până nu se va găta proviziunea. Acele cari nu-i convin primitoriului se reprimesc. Epistolele sunt a se adresa la:

Orient-Export-Bureau, 1. D. Wien, Favoriten.

Atestat: Ve rog să binevoiti a'mi trimite într'o ladă 27 din covoarele DV., cu cari sunt foarte mulțamit. Ele sunt într'adever frumoase și au plăcut pretutindenea. I. Romanowsky, stațiunea de tren: Kotamgya. [1171] 3

S-13 sortiri pe an.**Losuri de cele mai bune și mai eftine!**

În fie-care lună una sau două sortiri, câștigurile principale fl. 50.000, 25.000, 15.000, 10.000 5000, 1000 etc.

Franci, 100.000, 4000, 1000 în aur etc.

Sortiturile cele mai de aproape: Losuri crucea roșie ung. 1 Novembre, fl. 25.000, 15.000, 10.000, 3% losuri reg. sârbesci 100 franci losul 14 Novembre. 5 sortiri pe an, câștigul principal totdeauna fr. 100.000, losuri de Laibach 1 Ianuaru 1886, câștigul principal fl. 25.000; losuri crucea roșie austr. câștigul principal fl. 50.000.

Din incidental sortirii lusurilor de crucea roșie ung. la 1 Novembre, și a losurilor reg sârbesci de 3% dela 4 Novembre atrag atențiunea publicului asupra conspectului combinat și edat numai de mine, care prelângă solvirea unor mici rate lunare promit cel mai mare câștig, oferez deci:

Grupa A.	{ 1 los de Laibach 1 los crucea roșie austriacă 1 los crucea roșie ungurească }	de solvit sunt 28 rate lunare cu 2 florini; pe an 8 sortituri.
Grupa B.	{ 1 los sârbesc 3% 1 los de Laibach 1 los crucea roșie ungurească }	25 rate lunare à fl. 3; pe an 10 sortituri
Grupa C.	{ 1 los sârbesc 3% 1 los de Laibach 1 los crucea roșie ungurească 1 los crucea roșie austriacă }	26 rate lunare à fl. 4; pe an 13 sortituri.

Aceste prețuri au valoare numai încât nu se urcă cursul.

La trimiterea ratei prime primesc trimitătorul reverul provăduț cu seria și numărul locului, și timbrat legal, și p.în aceasta și asigură dreptul de concurs la sortitura din 1 și 14 Novembre.

Comandele se pot face în mod mai profitabil prin asigunațiune postale, și dacă se pratinde și prelângă rambursa ratei prime, fiind suficientă însemnarea grupeii; esecutarea promptă.

Prospecte, liste și calendare de sortire se trimt gratis și francate.

Casa de schimb și împrumut

A. Gutfeld, mai nainte Leutholtz et. Comp.

esistentă dela 1870

Viena I. Wipplingerstrasse 27.

[1182] 1

Losurile destinate pentru reverse, sunt espuse la localitățile prăvăliei spre a putea fi privite conform dispozițiilor legii.

Toate losurile austriace și unguresci le vind pre lângă rate lunare eftine cu drept de concurs la solvirea ratei prime